

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 13Csp/104/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920204906
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Franková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7920204906.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudkyňa JUDr. Eva Franková, v právnej veci žalobcu: Q. B., K.. XX.XX.XXXX, O. W. XXX/XX, XXX XX V., proti žalovanému: Slovak Telekom, a.s., IČO: 35763469, so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, zast. JUDr. Augustín Tomáš, IČO: 35552590, so sídlom Floriánska 16, 040 01 Košice, o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia t a k t o

rozhodol:

I. Žalobu súd zamieťa.

II. Žalovanému súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou sa žalobca voči žalovanému domáhal priznania primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 81.264,- Eur na tom skutkovom základe, že medzi stranami sporu malo dôjsť dňa 17.05.2017 k uzavretiu Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, predmetom ktorej malo byť poskytnutie programu Happy XL NAJ, SIM karty a mobilného telefónu značky Huawei P10 Lite žalovaným s tým, že síce väčšina identifikačných údajov žalobcu bola uvedená v Zmluve správne, číslo občianskeho preukazu a adresa neboli správne uvedené. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je podkladom pre toto konanie vychádzajúc z toho, že v konaní sp. zn. 14 Csp/113/2020 (vedenom najprv na Okresnom súde O. O., neskôr na miestne príslušnom súde, t. j. Okresnom súde I.) spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47967692, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava bola podaná proti nemu žaloba o zaplatenie 5.405,03 € s prísl., ktorá nebola opodstatnená, lebo po podaní odporu žalobca vzal žalobu späť a konanie sa zastavilo. Tvrdil, že na strane poskytovateľa verejných služieb došlo zrejme k omylu, nakoľko sa číslo jeho OP a adresa pobytu líši od údajov uvedených v zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 17.05.2017. Žalobu odôvodnil aj tým, že konanie žalovaného predstavuje príklad zanedbania povinnej starostlivosti v občianskoprávnych vzťahoch a porušenie dobrých mravov, zo strany žalovaného došlo k neoprávnenému spracovaniu jeho údajov za účelom získania majetkového prospechu a k zaradeniu žalobcu na tzv. Blacklist (čierna listina), v dôsledku čoho nemohol uzavrieť výhodnejšiu zmluvu s iným poskytovateľom telekomunikačných služieb. Toto konanie žalovaného označil za úmyselné poškodzovanie spotrebiteľa a žiadal o primerané zadost'učinenie v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.. Poukazujúc na právny názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v V. sp. zn. 19Co/80/2019 zdôraznil, že na priznanie nároku na primerané finančné zadost'učinenie spotrebiteľovi postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy a nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo. Primerané finančné zadost'učinenie má plniť funkciu satisfakčnú a tiež sankčnú, aby to dodávateľa odradilo od nekalého konania, ktorého sa dopustil vo vzťahu k spotrebiteľovi, a má slúžiť ako odmena pre spotrebiteľa, ktorý sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším subjektom a svojim úspechom ba tak dosiahol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 17.05.2017 uviedol, že k vyhotoveniu návrh Zmluvy o poskytovaní verejných služieb došlo na základe telefonickej objednávky, a to na program Happy XL NAJ a Dodatku k zmluve, predmetom ktorého bolo prevzatie záväzku využívať služby žalovaného po dobu 24 mesiacov a kúpa mobilného telefónu značky Huawei P10 Lite. Táto telefonická objednávka bola už vzhľadom na uplynutie času vymazaná z informačného systému žalobcu. Zákazník dňa 18.07.2017 prevzal od kuriérskej spoločnosti Y. Zmluvu, Dodatok, faktúru k zakúpeniu mobilného telefónu a Preberací protokol č. XXXXXXXX s tým, že zo strany pracovníka kuriérskej služby bola totožnosť zákazníka riadne overená podľa občianskeho preukazu. Žalobca mal využívať služby poskytované žalovaným, za ktoré po čase prestal platiť preto došlo k prerušeniu poskytovania služieb a postúpeniu pohľadávky voči žalobcovi z titulu dlžných telekomunikačných služieb na spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, ktorá voči žalobcovi podala žalobu na Okresný súd O. O.. Žalovaný sa bránil tým, že žaloba nie je dôvodná lebo žalovaný bol v tomto zmluvnom vzťahu dobromyseľný, keď sa domnieval, že koná so žalobcom na základe správne poskytnutých osobných údajov. Žalovaný pripustil, že mohlo dôjsť k zneužitiu občianskeho preukazu žalobcu za účelom získania majetkového prospechu na úkon žalovaného cudzou osobou ale žalovaný neeviduje zo strany žalobcu žiadnu sťažnosť ani reklamáciu, v ktorých by namietal platnosť Zmluvy zo dňa 17.05.2017 vrátane Dodatku a nie je mu zrejmé, prečo žalobca nepodal trestné oznámenie na neznámeho páchatela ak je pravda, že Zmluvu neuzatváral on ale iná osoba, ktorá mohla zneužiť jeho osobné údaje. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol v tomto smere nečinný, trestné oznámenie na neznámeho páchatela pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu podal žalovaný. Žalovaný argumentoval ďalej tým, že žalobca síce tvrdí porušenie povinností žalovaným podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z., no nekonkretizuje to, ako malo dôjsť k porušeniu dobrých mravov a aká povinnosť v občianskoprávných vzťahoch mala byť žalovaným porušená. Žalovaný tvrdil, že vo veci konal s odbornou starostlivosťou, sám bol podvedený protiprávnym konaním tretej osoby a bola mu spôsobená majetková škoda. Je pravda, že žalobcu umiestnil na čiernu listinu neplatičov, tzv. blacklist, no bolo to v domnienke neplnenia si zmluvných povinností žalobcom ale zistení, že osobné údaje uvedené v Zmluve zrejme nepatrili žalobcovi, zabezpečí bezodkladné vyňatie žalobcu zo zoznamu dlžníkov. Žalovaný tvrdil, že doposiaľ nedošlo k naplneniu zákonných predpokladov na priznanie primeraného finančného zadostučinenia v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z., a preto nárok žalobcu považoval za nedôvodný aj preto, že ani súd ani iný orgán nerozhodol o porušení zmluvných povinností žalovaným v tomto záväzkovom vzťahu.

3. Žalobca sa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného argumentoval tým, že žalovaný sa neobrátil s trestným oznámením na príslušné orgány, namiesto toho postúpil pohľadávku na tretí subjekt napriek tomu, že mal k dispozícii údaje údajného páchatela a takisto výpis z hovorov na telefónnom čísle XXXX XXX XXX, ktoré si mal predplatiť neznámy subjekt. Čo sa týka adresy na doručenie objednávky spoločnosťou Y., J. XX, O., ide o prázdny, nezastavaný pozemok. Žalobca tvrdil, že nedošlo k žiadnej telefonickej objednávke, a teda žalovaný porušil povinnosť podľa § 4 ods. 11 zákona č. 250/2007 Z.z., pričom na druhej strane on sám bol úspešný pri podaní odporu v konaní sp. zn. 14csp/113/2020 vedenom na Okresnom súde I.. Zneužitie dominantného postavenia vo vzťahu k spotrebiteľovi sa odzrkadľuje podľa žalobcu aj v úprave zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, kde zákonodarca vymenúva tzv. neprijateľné podmienky používané dodávateľom pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ktoré spôsobujú neplatnosť týchto zmlúv. Ide predovšetkým o ustanovenia § 53 písm. b), k) a p) cit. zákona, ktoré sa týkajú aj konania žalovaného.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 12.04.2021 zdôraznil, že záznam telefonickej komunikácie uchováva len za účelom interného hodnotenia kvality týchto hovorov a len po nevyhnutnú dobu, t. j. 3 mesiace. Takýto záznam sa nepoužíva ako dôkaz o uzavretí zmluvy, zmluva je uzavretá po jej podpísaní zákazníkom pred kuriérom, na predajni a pod. Žalovaný ako podnik poskytujúci verejné siete a verejné služby je spolu s inými takými podnikmi podľa § 55 ods. 1 zákona č. 351/2001 Z.z. o elektronických komunikáciách oprávnený na ochranu svojich záujmov vzájomne si poskytovať údaje podľa § 56 ods. 3 cit. zákona ak sa týkajú ich dlžníkov alebo osôb, o ktorých podnik zistil, že odcudzili alebo poškodili telekomunikačné zariadenia alebo zneužili telekomunikačné zariadenia alebo služby, a to na účel posúdenia podľa § 43 ods. 1 písm. c) druhého bodu cit. zákona a účinnejšej ochrany podnikov pred takými osobami. Z predmetného je zrejmé, že žalovaný vyžil svoje právo dané zákonom a neporušil žiaden predpis ak zaradil žalovaného (o ktorom si myslel, že s ním platne uzavrel Zmluvu) na čiernu listinu. Domnieval sa, že Zmluva aj Dodatok k nej boli dňa 18.5.2017 platne uzavreté so žalobcom, a preto nemal dôvod obrátiť sa s trestným oznámením na príslušné orgány. Zrejme by nebolo namieste,

ak by sa v prípade každého zákazníka, ktorého dlh prekročí hranicu 266,- Eur, obracal na orgány činné v trestnom konaní. V súvislosti s postúpením pohľadávky voči žalobcovi mal za to, že išlo tiež o výkon práva v zmysle § 43 ods. 13 cit. zákona čo považoval za štandardné správanie a bežnú obchodnú prax. K prípadnému porušeniu povinnosti podľa § 4 ods. 11 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa žalovaný uviedol, že podvodné konanie tretej osoby spočívajúce v objednaní a následnom prevzatí mobilného telefónu, resp. využívaní služieb podniku nemôže byť hodnotené ako porušenie povinnosti žalovaným v zmysle dikcie predmetného zákonného ustanovenia. Poukázal na to, že bolo podané trestné oznámenie týkajúce sa podozrenia o spáchaní trestného činu dňa 18.02.2021 a vo veci prebieha vyšetrovanie pod ČVS: R.-X/X-B.-I.-XXXX, ktoré nebolo ukončené. V prípade výpisu hovorov z telefónneho čísla XXXX XXX XXX platí, že ide o predmet telekomunikačného tajomstva, pričom žalovaný už nimi nedisponuje.

K obrane žalobcu o existencii neprijateľných zmluvných podmienok v Zmluve, resp. Dodatku uviedol, že nakoľko je zrejmé, že k uzavretiu zmluvy vrátane dodatku nedošlo medzi žalobcom a žalovaným, nie je na mieste namietat' neprijateľnosť zmluvných podmienok, nakoľko medzi stranami sporu zjavne zmluvný vzťah nevznikol a ani neexistoval. bránil sa Poukázal aj na to, že ak cudzia osoba mala možnosť disponovať identifikačnými údajmi žalobcu v takom rozsahu, svedčí to o prípadnom nezodpovednom správaní žalobcu preto odmietal akúkoľvek zodpovednosť za vzniknutý stav preto žiadal žalobu zamietnuť.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, listinnými dôkazmi, a to Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 18.05.2017 (t. č. XXXXXXXXXXXX, SIM karta č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX), výzvou na zaplatenie - predžalobná výzva zo dňa 28.03.2020, Oznámením o postúpení pohľadávky podľa § 524 a násl. Občianskeho zákonníka zo dňa 19.09.2019, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 18.05.2017, čiastkovou faktúrou za služby mobilnej siete zo dňa 23.05.2017, VS: XXXXXXXXXXXX, odpisom faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.05.2017, Identifikačným údajom účastníka pri uzatváraní zmluvných dokumentov so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. zo dňa 18.05.2017, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.05.2017, preberacím protokol č. XXXXXXXX zo dňa 17.05.2017, list od R. O. zo dňa 04.03.2021, pripojeným spisom Okresného súdu I. sp. zn. 14Csp/113/2020 a zistil tento skutkový stav veci:

6. Výsluchom žalobcu súd zistil, že v r. 2019 chcel zmeniť mobilného operátora z Orange Slovensko na O2 ale mu to nebolo umožnené lebo bol zaradený na listinu neplatičov spoločnosti Slovak Telekom, a.s.. Prekvapilo ho toto zistenie lebo služby tohto mobilného operátora využíval do r. 2014 a nemal u nich žiadne dlžoby. Snažil sa zistiť prečo ho žalovaný zaradil na listinu neplatičom, cez info linku sa mu to nepodarilo zistiť preto sa tomu viac nevenoval. V r. 2019 mu bol doručený platobný rozkaz vydaný v upomínacom konaní, z ktorého zistil, že žalovaný postúpil pohľadávku, ktorú evidoval voči nemu na spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o.. Proti platobnému rozkazu podal odpor a bránil sa tým, že údaje uvedené v zmluve o poskytovaní verejných služieb nie sú jeho, lebo bolo nesprávne uvedené číslo dokladu totožnosti (ďalej len „OP“) a jeho adresa. Konanie sa napokon skončilo tak, že žalujúca strana zobrala žalobu späť a konanie bolo zastavené. Tvrdil, že OP nestratil, nebol mu odcudzený a nevedel o tom, že niekto zneužil jeho osobné údaje. Žalobu na súd voči nikomu nepodával lebo mu žiadna škoda nevznikla a nikto si voči nemu neuplatňoval náhradu škody. Tvrdil, že v zmysle konštantnej judikatúry súdov SR platí, že stačí pokiaľ spotrebiteľovi hrozila potenciálna škoda, pričom k vzniku škody ani nemusí dôjsť. Touto žalobou sledoval to, aby žalovaný napravil svoju chybu, ktorú má vo svojom informačnom systéme a prípadne priznané finančné zadost'učinenie malo byť akosi odmenou preňho za to, že sa pustil do nerovného boja s dodávateľom, ktorý má až ikonické postavenie na trhu. Svoj nárok vyčíslil tak, aby spôsobil šok a dospel k nemu tak, že čítal rozsudky súdov v obdobných veciach, pričom priznaná výška odškodného predstavovala 80.000,- Eur, a keďže nechcel žalovať okrúhlu sumu, uplatnil si nárok vo výške 81.264,- Eur, ktorú bližšie nešpecifikoval ale považoval ju za primeranú. Napriek tomu, že zistil zneužitie svojich osobných údajov cudzou osobou, trestné oznámenie na políciu nepodal.

7. Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 17.05.2017 súd konštatuje, že žalovaný ako podnik uzatvoril s osobou s identifikačnými údajmi: Q. B., bytom B. XXX/XX, XXX XX V., číslo OP: A., zmluvu, ktorej predmetom bolo aktivovanie tam vymedzených služieb a kúpa mobilného telefónu značky Huawei P10 Lite. K Zmluve bol pripojený aj Dodatok zo dňa 17.05.2017 uzatvorený medzi totožnými stranami, ktorého predmetom bolo vymedzenie poskytovaných programov služieb Happy XL NAJ, predaj mobilného telefónu vyššie uvedenej značky a tiež záväzok viazanosti účastníka na obdobie 24 mesiacov pod sankciou povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu. Dňa 17.05.2017 vystavil žalovaný faktúru

č. XXXXXXXXXXXX na sumu 58,99 Eur so splatnosťou do 20.05.2017, v ktorej za príjemcu označil: Q. B., J. XX, XXX XX O..

8. Z preberacieho protokolu č. XXXXXXXX zo dňa 17.05.2017 súd konštatuje, že odberateľovi: Q. B., J. XX, XXX XX O., bol odovzdaný mobilný telefón značky Huawei P10 Lite.

9. Z pripojeného spisu Okresného súdu I. sp. zn. 14Csp/113/2020 súd konštatuje, že dňa 02.07.2020 bola nášmu súdu postúpená vec z Okresného súdu O. O. vedená pod sp. zn. 29Up/889/2020 na ďalšie konanie. Okresný súd O. O. vydal dňa 18.05.2020 platobný rozkaz, proti ktorému bol podaný odpor. V odpore sa žalovaný (pozn. súdu: v tomto konaní ide o osobu žalobcu) bránil tým, že došlo k zmene identity na zmluve o poskytovaní verejných služieb lebo číslo OP bolo uvedené nesprávne napriek tomu, že rodné číslo bolo správne. Bránil sa aj tým, že podpis na Zmluve nepatrí jemu ale zrejme inej osobe. Na tvrdenie žalovaného reagoval žalobca späťvzatím žaloby (tento procesný úkon nijak neodôvodnil) čo malo za následok zastavenie konania, a to uznesením sp. zn. 14Csp/113/2020-53 zo dňa 18.8.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.9.2020.

10. Po prevedení dokazovania súd právne uzatvára:

11. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZOS“), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania,

b) predávajúcou osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

12. Podľa § 3 ods. 5 ZOS, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Žalobca v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 81.264,- Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 in fine ZOS. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia môže spotrebiteľ požadovať primerané finančné zadosťučinenie od subjektu, ktorý zodpovedá za porušenie práva alebo povinnosti v zmysle ZOS. Zákon ako základnú podmienku požaduje splnenie toho, aby spotrebiteľ uplatňujúci si porušenie práva alebo povinnosti v zmysle osobitných predpisov bol v skoršom konaní úspešný, t. z. že spotrebiteľ úspešne uplatní svoj nárok žalobou na súde voči tomu, kto mal vo vzťahu k nemu porušiť povinnosť podľa právnych predpisov týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa.

14. Primerané finančné zadosťučinenie je osobitný právny prostriedok prislúchajúci spotrebiteľovi s tým, že sa jeho výška určí vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu voľnou úvahou súdu.

15. Podľa právneho názoru vyjadreného v rozsudku Krajského súdu v V. zo dňa 25.3.2019, sp. zn. 7Co/158/2018: „Vychádzajúc z tohto ustanovenia spotrebiteľ má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa zodpovedá, avšak iba za predpokladu, ak spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Uvedené právo nie je možné zamieňať s právom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Predpokladom pre priznanie nároku je skutočnosť, že v konaní spotrebiteľ uplatnil nárok, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa, teda práv nielen podľa zákona č. 250/2007 Z.z. <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga3v6mrvga>>, ale aj práv podľa piatej hlavy prvej časti Občianskeho zákonníka <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbq>>, Zákona o spotrebiteľských úveroch, prípadne iných predpisov.“

16. Súd poukazuje aj na rozsudok K. W. W. zo dňa 30.1.2019, sp. zn. 6Cdo/127/2017, v ktorom K. W. konštatoval, že „ Aplikujúc režim zákona č. 250/2007 Z.z. je potom nutné použiť jeho § 3 ods. 5, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľovi. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie K. W. sp. zn. 6Cdo/38/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukázanie skutočnej škody utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritéria, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia. Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor so spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy.“

17. Účelom práva na primerané finančné zadosťučinenie postih za porušenie práva a poškodenie záujmu spotrebiteľa ako aj dosiahnutie odradzujúceho účinku, aby dodávateľ nepoužíval neplatné a nekalé zmluvné podmienky (viď rozsudok KS O. sp. zn. 12Co/473/2016 zo dňa 31.05.2017).

18. V súvislosti s výškou a primeranosťou finančného zadosťučinenia súd poukazuje na rozhodnutie KS V. sp. zn. 7Co/350/2015 zo dňa 31.03.2016, v ktorom sa konštatuje: „... čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobkyni v súvislosti žalovaným uplatňovaným nárokom na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 663,88 Eur.“

19. Z rozhodnutia KS I. sp. zn. 5Co/934/2015 zo dňa 29.06.2016 tak isto vyplýva, že: „... pri posudzovaní primeranosti finančného zadosťučinenia je potrebné skúmať, či spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva. Nemusí preukázať, že titulom porušenia spotrebiteľského práva spotrebiteľovi bola ujma skutočne spôsobená“. „... Súd mal za to, že...toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávatelia sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite“.

20. V súlade s právnym výkladom jednej z najvyšších súdnych autorít (NS SR) povinnosťou žalobcu domáhajúceho sa primeraného zadosťučinenia od porušiteľa bolo, aby preukázal, že si ako spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom a osobitnými predpismi. Ako NS SR ustálil, uplatnením porušenia práva alebo povinnosti treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti.

21. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobca sa pred podaním tejto žaloby úspešne nedomáhal ochrany svojich práv spotrebiteľa proti žalovanému. Vystupoval síce ako „žalovaný“ v konaní sp. zn. 14Csp/113/2020 ale v tomto konaní nedošlo k meritórnemu rozhodnutiu, konanie bolo zastavené hoci žalobca zrejme akceptoval obranu žalovaného (v tomto konaní žalobcu), že Zmluvu nepodpísal a došlo k zneužitiu jeho osobných údajov ale prehodnotil či z dôvodu hospodárnosti konania (výška žalovanej sumy oproti možným trovám, ktoré by vznikli pri znaleckom dokazovaní z odboru grafológie) bude v konaní pokračovať alebo konanie ukončí. Rozhodol sa vziať žalobu späť čo je procesným právom každého žalobcu, ktorý je pánom sporu. Súd v konaní 14Csp/113/2020 nevyslovil porušenie povinností dodávateľa voči spotrebiteľovi, preto výsledok konania sp. zn. 14Csp/1132/2020 nemožno považovať za úspech žalobcu v konaní, ktorý by ho oprávňoval podať žalobu v zmysle ust. § 3 ods. 5 ZOS voči dodávateľovi služieb, t.j. žalovanému. Okrem toho v konaní 14Csp/113/2020 vystupoval ako žalovaný nie žalobca a podanie odporu nemožno považovať za úspech spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 5 ZOS ale ako obranu strany sporu v civilnom sporovom konaní.

22. Súd konštatuje, že žalobca nepreukázal splnenie podmienky požadovanej v zmysle § 3 ods. 5 in fine ZOS, žalobu podal predčasne preto ju súd zamietol. Nakoľko súd žalobu zamietol, výškou požadovaného finančného zadosťučinenia a jeho primeranosťou sa už z dôvodu hospodárnosti v konaní nezaoberal.

23. Súd poukazuje aj na to, že na strane žalobcu nedošlo k vzniku žiadnej ujmy, čo žalobca v konaní potvrdil, nebol preukázaný ani vznik ujmy iného charakteru (napr. vo sfére, osobného, rodinného života a pod.) a ujma mu ani nehrozila ak Zmluvu a Dodatok podpísala iná osoba, zneužili sa osobné údaje žalobcu, z toho vyplýva, že žalobca nebol so žalovaným v žiadnom zmluvnom vzťahu, z ktorého by si mohol voči nemu žalovaný uplatňovať akýkoľvek nárok. To však nebolo predmetom tohto súdneho konania a nebolo dokázané ani v konaní sp. zn. 14Csp/113/2020 lebo sa konanie skončilo procesným rozhodnutím po späťvzatí žaloby žalobcom. Z ustálenej judikatúry slovenských súdov vyplýva, že zmluvy o poskytovaní verejných služieb sú v zmysle § 52 a nasl. OZ spotrebiteľskými zmluvami, kde na strane poskytovateľa verejných služieb vystupuje dodávateľ a na strane klienta využívajúceho tieto služby vystupuje spotrebiteľ. Za tohto skutkového stavu je však otáznosť či žalobca bol dostatočne identifikovaný ako spotrebiteľ. Vychádzajúc z gramatického výkladu ustanovenia § 3 ods. 5 in fine ZOS bude môcť uplatniť nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia iba osoba v postavení spotrebiteľa. Ak Zmluvu a Dodatok nepodpísal žalobca, ak osoba uvedená v týchto listinách nie je totožná so žalobcom, nebude sa zrejme môcť ani v budúcnosti domáhať nároku na súde lebo z neplatného právneho úkonu nemôžu vyplývať žiadne práva alebo povinnosti ani jednej zo zmluvných strán takéhoto právneho úkonu.

24. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 3 vyhotoveniach.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363 ods. 1 CSP).

2. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 356 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.